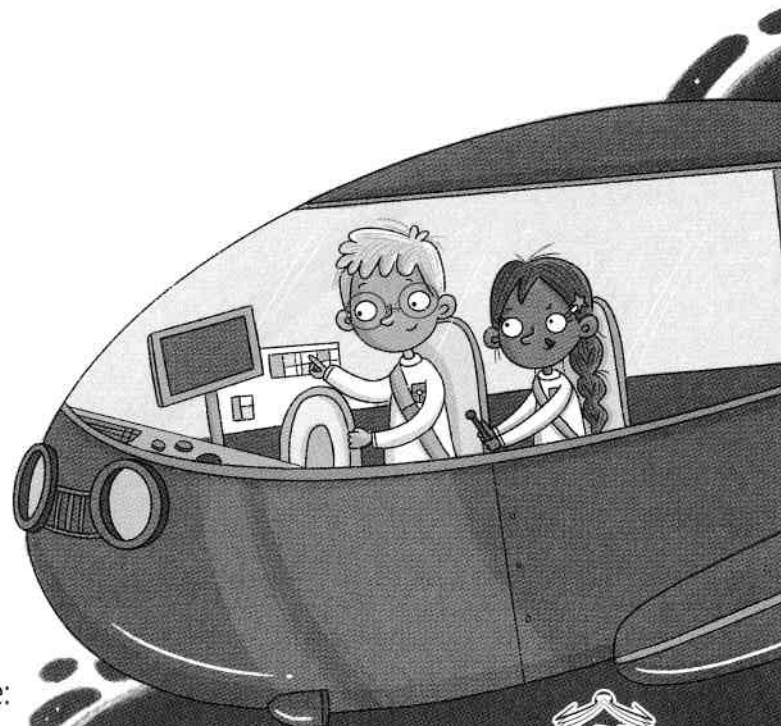

LBRIS

We know
books

EXPLORATORII SECREȚI ȘI MIȘIUNEA SPAȚIALĂ

Traducere:
Diana
Trăncuță

SJ King

We know
books

CUPRINS

1	Cu ochii la stele	4
2	Pericol la orizont	20
3	Probleme în spațiu	34
4	Un salt uriaș...	50
5	Catapulta spațială	64
6	Cursă contracronometru	78
7	Rătăcită printre stele	90

8	Artificiile planetei Jupiter	100
	Sistemul Solar	116
	Jupiter	118
	Misiunea Galileo	121
	Chestionar	122
	Glosar	124

CU OCHII LA STELE

Roshni prinse telescopul de stativ, fremătând de entuziasm.

Chiar sper să o văd în seara asta, își zise în sinea ei.

Se afla pe malul lacului Pangong din India. Apa părea aproape la fel de neclintită și de tăcută precum suprafața Lunii. Părinții lui Roshni vorbeau în șoaptă lângă focul de

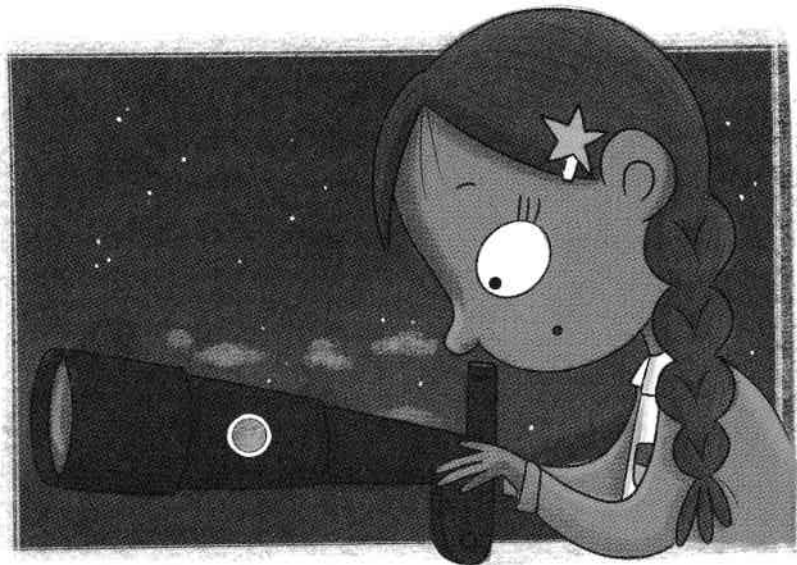
tabără. Munții Himalaya se înălțau uriași în depărtare, iar crestele lor întunecate ascundeau o mare parte din cer. Deasupra lor, miile de stele sclipeau ca un praf strălucitor.

Era răcoare, dar pe Roshni n-o deranja. Și nici nu se temea de întuneric. Ba chiar îi plăcea!

De fapt, cu cât era mai puțină lumină, cu atât mai bine! În oraș nu puteai vedea stelele la fel de bine, din cauza luminilor stradale. Dar acolo, departe de cel mai apropiat oraș, stelele se distingeau ca niște puncte scliptoare. *Ăsta e locul perfect în care să te uiți la stele*, se gândi Roshni.

Își fixă telescopul și se uită prin lentilă. Nu era o jucărie – era un instrument științific adevărat, de aproape un metru lungime. Roshni era foarte mândră de el. Pe lateral, scrisese citatul ei preferat: **Noaptea ascunde o lume, dar dezvăluie un univers.**

Potrivi cu grijă telescopul, iar lumina strălucitoare a unei planete se ivi în întuneric.

Te văd, Jupiter! șopti ea, zâmbind larg.
Salut, uriașo!

Era iunie, acea perioadă a anului când orbita lui Jupiter aducea planeta cel mai aproape de Pământ. Roshni mai văzuse înainte planeta Jupiter, dar niciodată atât de clar. Putea distinge chiar și dungile sale colorate.

Însă ceea ce își dorea cel mai mult să vadă era furtuna uriașă de pe suprafața planetei. Se numea Marea Pată Roșie. Roshni își imagina că aceasta arăta ca ochiul unui gigant furios. Dar nu putea mări mai mult imaginea. Oftă. Telescopul ei drag nu era îndeajuns de performant.

Știu! zise ea. **Noua mea lentilă!**

Părinții ei i-o cumpăraseră ca să îmbunătățească telescopul. Oare ar fi putut să

mărească imaginea lui Jupiter
suficient de mult încât să vadă
Marea Pată Roșie?

Țâșni de lângă telescop, alergă
spre micul ei cort și se opri. O imagine cu o
busolă apăruse pe pânza cortului și strălucea.

Roshni cunoștea prea bine acel simbol. De
jacheta ei avea prinsă o insignă cu exact ace-
eași formă – semnul Exploratorilor Secreți!

Zâmbind larg, Roshni trecu de cort, învă-
luit într-o lumină albă, orbitoare. Vântul îi
foșni prin păr, încrețindu-i jacheta. Simțea că

plonjează la fel de repede
ca un meteorit care cade
din cer. Câteva secunde mai
târziu, lumina se stinse.
Roshni se uită în jur. Era
înconjurată de pereții cu-
noscuți din piatră neagră ai

Stației de Explorare, ce străluceau ca oglinzile.
Mai multe ecrane, înșiruite, se aprinseră.

— Roshni – prezentă! strigă ea.

Singura persoană din preajmă era Tamiko,
care aranja niște fosile într-o vitrină.

— Salut! strigă Tamiko, făcându-i cu mâna.

Roshni o salută la rândul ei.

— Oase de dinozaur?

— Bineînțeles! zise Tamiko zâmbind.

Ea era Exploratoarea Dinozaurilor.

Roshni abia aștepta să afle

de ce fuseseră convocați
Exploratorii Secreți de
data aceasta. Sări pe
canapeaua imensă și
moale, ca să-i vadă
pe ceilalți sosind.

Deasupra, pe tava-
nul boltit, era o imagine

cu Calea Lactee. Pe podea se întindea o hartă uriașă a lumii. În timp ce Exploratorii Secreți intrau pe ușa strălucitoare, mici lumini scânteiau dintr-o țară în alta, arătând de unde veneau aceștia.

— Connor – prezent!

Connor flutură din mână spre Roshni și Tamiko. El era Exploratorul Marin și știa totul despre oceane.

Leah, Exploratoarea Biolog, apărură imediat după el. Își rosti numele și îi salută energic, la fel ca de fiecare dată. Leah știa totul despre plante și animale. Apoi veni Ollie, îmbrăcat cu pantaloni scurți kaki și un tricou, haine pe care le purta când explora pădurile tropicale.

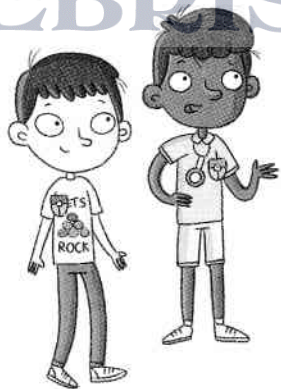
— Care este misiunea? întrebă Ollie.

— Stația de Explorare nu ne-a anunțat nimic deocamdată, zise Roshni.

— Kiki – prezentă!

O fată intră pe ușă pe un skateboard cu motor. Kiki era Exploratoarea Inginer și Roshni știa că își construise singură skateboardul.

Cheng, care era Exploratorul Geolog, sosi imediat după aceea. Purta un tricou cu diverse pietre colorate. Gustavo, Exploratorul Istoric, îl urmă, după care ușa se închise.

Toți Exploratorii Secreți stăteau în cerc, în jurul hărții de pe podea. Dintr-o clipă în alta, Stația de Explorare avea să le arate misiunea.

Dintr-o clipă în alta...

— Nu se întâmplă nimic, spuse Gustavo. Doar nu s-a stricat Stația de Explorare, nu-i așa?

— În niciun caz! zise Kiki cu severitate.

— Iată răspunsul, oameni buni! exclamă Cheng, râzând și arătând în sus. Ne uitam cu toții în locul greșit.

Se uitară cu toții spre Calea Lactee care strălucea în tavan. Roshni simți un fior de

entuziasm. Acea avea să fie o misiune spațială – iar ea era Exploratoarea Spațială!

O imagine apăru printre stele, într-o mică fereastră pătrată. Înfățișa un obiect strălucitor din metal, cu o antenă mare în față. Obiectul se mișcă încet prin întunericul înstelat.

— E o sondă! zise Roshni.

— O ce? întrebă Leah, încruntată.

— Un fel de navă spațială fără cineva la bord. E controlată de la distanță, de o bază de pe Pământ, explică Roshni. Oamenii de știință trimit sonde în spațiu ca să găsească tot felul de lucruri. Sigur trebuie să fie o problemă cu sonda asta!

Acum, că știau cu toții care era misiunea, mai rămânea o singură întrebare: cine urma să fie ales? *Sper din suflet*

